Πλαστικό χρήμα, κρατικός ...τζόγος και άλλα ανομήματα!

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 14 Ιανουαρίου, 2018

Στο βιβλίο της Α΄ Λυκείου «Αρχές Οικονομίας» κεφ 10, σελ 134-137, διαβάζουμε για τους **στόχους της κρατικής παρέμβασης**: Το κράτος παρεμβαίνει για να:

α) εξασφαλίσει ορισμένες υπηρεσίες στους πολίτες που μόνο αυτό θα μπορούσε να δώσει: άμυνα της χώρας, προστασία από κακοποιούς, δημόσια υγιεινή, δημιουργία υποδομών κλπ.

β) αντιμετωπίσει ανισότητες στα εισοδήματα και στον πλούτο: δίνει συντάξεις, διάφορα βοηθήματα με τη μορφή επιδομάτων (ανεργίας, οικογενειακών κλπ.) ή προσφέρει δωρεάν ή σε χαμηλή τιμή διάφορα αγαθά (εκπαίδευση, συγκοινωνίες, παιδικούς σταθμούς, αθλητικές εγκαταστάσεις, νοσοκομειακή περίθαλψη, κλπ) που συχνά ονομάζονται κοινωνικός μισθός.

γ) πετύχει τη μέγιστη δυνατή παραγωγή από τους υπάρχοντες πόρους: αντιμετώπιση οικονομικών κρίσεων και άμβλυνση συνεπειών αυτών, πλήρη απασχόληση παραγωγικών συντελεστών, διάχυση καινοτομιών παραγωγής κλπ

δ) μεριμνήσει για το μέλλον: Προβλέπει τις μελλοντικές ανάγκες και τα πιθανά μελλοντικά προβλήματα και επεξεργάζεται λύσεις, δηλ. προσπαθεί να ενισχύσει την αναπτυξιακή διαδικασία της κοινωνίας.

Νομίζουμε πως πρόκειται για μια εξαιρετική παρουσίαση του ρόλου του κράτους, της

σπουδαιότητας ύπαρξής του και - στο βαθμό που επιτελεί τις ανωτέρω λειτουργίες - της αναγκαιότητας πληρωμής φόρων από όλους μας.

Αφορμή για την ανωτέρω παράθεση της λειτουργίας του κράτους αποτελούν οι νέες δραστηριότητες στις οποίες έχει επιδοθεί τα τελευταία χρόνια, οι οποίες, κατά τη γνώμη μας, δεν εμπίπτουν στο αντικείμενο της λειτουργίας του, αλλά αποτελούν υπέρβαση αυτής και «εισπήδησή» του, σε άλλους τομείς που δεν του ανήκουν.

Πιο συγκεκριμένα αναφερόμαστε στην προσπάθειά του **να επιβάλλει την χρήση του πλαστικού χρήματος στη ζωή των πολιτών**, όπου χρησιμοποιεί πληθώρα αντισυνταγματικών μέχρι και μη ηθικών πολιτικά και κοινωνικά μεθόδων για να το πετύχει:

1. Με ποια λογική δύο νόμιμες, ισότιμες και ισάξιες μέθοδοι συναλλαγών, αυτές με μετρητά και αυτές με κάρτα, οι οποίες παράγουν το ίδιο αποτέλεσμα: έκδοση απόδειξης, μεταφορά χρήματος, αγοραπωλησία προϊόντος, το κράτος τις αντιμετωπίζει σε δεύτερο χρόνο (κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης) ως μη ισότιμες; «Ποινικοποιεί» τις νόμιμες συναλλαγές με μετρητά και τους επιβάλλει εξοντωτικό «πρόστιμο», με τη μορφή της μη απόδοσης έκπτωσης φόρου! Για ποιο λόγο και με ποιο λογικό επιχείρημα διαχωρίζονται οι μεν από τις δε και στιγματίζονται ως κατώτερες από την στιγμή που οι πολίτες έχουν το δικαίωμα από το κράτος, ελεύθερα να επιλέξουν όποια μέθοδο συναλλαγών επιθυμούν; Μήπως έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές με μετρητά και δεν το γνωρίζουμε; Δεν παραβιάζονται βάναυσα, με αυτόν τον τρόπο, οι αρχές της ισότητας, της ελευθερίας των συναλλαγών, του απαραβίαστου της προσωπικής ζωής, η αρχή της αναλογικότητας κοκ;

2. Πάντοτε στα κράτη, είτε πρωτόγονα, είτε σύγχρονα, υπήρχε το χρήμα, το οποίο λειτουργεί ως μέτρο της αξίας των εμπορευμάτων, ως μέσο πληρωμών και ως μέσο αποταμίευσης της αξίας (σελ 81 του ίδιου βιβλίου). Ως μέσο αποταμίευσης, πως θα μπορέσει να επιτύχει το σκοπό του, όταν σε καθεστώς ύπαρξης μόνο του ηλεκτρονικού χρήματος, οι τράπεζες θα μπορούν να εφαρμόζουν αρνητικά επιτόκια; Ήδη με τον πληθωρισμό, από έτος σε έτος, έχει τρωθεί μερικώς αυτή του η λειτουργία, μιας και είναι υπαρκτή η σταδιακή απώλεια της αγοραστικής δύναμης του χρήματος. Με τα αρνητικά επιτόκια (ήδη είμαστε πέριξ των μηδενικών επιτοκίων) και την αδυναμία οι πολίτες να προβούν σε αναλήψεις, δεν θα επέλθει οριστική κατάργηση αυτής της λειτουργίας; Για ποια αποταμίευση θα μιλάμε, όταν χρόνο το χρόνο θα μειώνεται το κεφάλαιο που αποθησαυρίζεται στις τράπεζες λόγω των αρνητικών επιτοκίων; (Για τα αρνητικά επιτόκια και την κατάργηση μετρητών, βλ μελέτη της citibank: https://app.box.com/s/kg0xc44jgw9i8syur8iz6ysiq9i4dyrf και working paper του ΔΝΤ: https://app.box.com/s/1vnpbzetj9klm7t49d69t3kjkmnvcf1d). Στο ανωτέρω πλαίσιο γιατί το κράτος αποκρύπτει από τους πολίτες την προοπτική

των αρνητικών επιτοκίων που θέλουν να επιβάλλουν οι τράπεζες και σε αγαστή συνεργασία μαζί τους εφαρμόζει μέτρα εξοστρακισμού των μετρητών;

3. Σαν να μην έφταναν όλα τα ανωτέρω, το κράτος προβάλλει ως πρότυπο ζωής την λοταρία, τις κληρώσεις, τον ...τζόγο! Με ποια λογική, τα χρήματα των φορολογουμένων, που «με αίμα» πληρώνονται στη εφορία, μοιράζονται, πάλι με διακριτική μεταχείριση σε ορισμένους μόνο πολίτες, με μεθόδους τζόγου; Ανήκει στις ανωτέρω περιγραφείσες λειτουργίες του κράτους, η λοταρία; Αυτό είναι το παράδειγμα που θέλουμε να προβάλλουμε στους πολίτες, το παράδειγμα του τζόγου; Δεν θα ήταν προτιμότερο να δοθεί ένα επίδομα σε κοινωνικές δομές ή σε επενδύσεις; Είναι νόμιμο το κράτος να μοιράζει χρήματα με δράσεις που δεν εμπίπτουν στις αρμοδιότητές του;
Επίσης αξίζει να σημειώσουμε ότι το κράτος πούλησε την επιχείρηση που ασχολείται με τον νόμιμο τζόγο, τον ΟΠΑΠ, γιατί στο πλαίσιο του νεοφιλελευθερισμού, το κράτος πρέπει να απέχει από επιχειρηματικές δραστηριότητες τέτοιου είδους.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της τέταρτης δράσης του, το κράτος πρέπει να φροντίζει για το μέλλον και να προβλέπει μελλοντικά προβλήματα. Αντί να σπρώχνει εκβιαστικά τους πολίτες προς το πλαστικό χρήμα, γιατί δεν αναδεικνύει τα **προβλήματα του ηλεκτρονικού χρήματος**, ζητώντας από τις τράπεζες να δώσουν λύση σε αυτά, εάν μπορούν;

Κυβερνοεπιθέσεις (χακαρίσματα), κλοπές χρημάτων, ηλεκτρονικές απάτες, κλοπή ταυτότητας κ.ο.κ.
Καταγραφή προσωπικών προφίλ: καταναλωτικό, ιατρικό, πολιτικό, ιδεολογικό, θρησκευτικό, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.α.

Δεν είναι κατά πρώτον στις αρμοδιότητες του κράτους να αποτρέψει τη δημιουργία μιας «ηλεκτρονικής φυλακής», με τις ανωτέρω αναφερθείσες «πτέρυγες», όπου όλοι θα νομίζουν ότι είναι ελεύθεροι, επειδή οι αλυσίδες θα είναι αόρατες; Εκτός κι αν το κράτος επιθυμεί την ύπαρξη τέτοιας φυλακής, οπότε η λύση είναι μόνο στα χέρια μας…

(Πηγή: ID-ont)